

Moro på Aas bedehus

Hver onsdag gjennom de fleste av årets måneder samles en gjeng på 15-20 ungdommer på Aas bedehus. Med et støynivå langt over det for-svarlige beleirer de de fleste av husets rom og fyller det med aktiviteter av nærmest sagt alle slag.

Onsdagen vi er på besøk, er det et gedigent Pita-måltid som er høyde-punktet.

Vi avbryter vi en engasjert kokkegjeng på kjøkkenet:

- Hvorfor er dere med på UG?
 - Fordi det er moro her vel!!
 - Og så er det en kristen klubb, altså.
- Svarene kommer spontant og opprik-tig. Men når vi vil ha en utdyping av svarene, går det treigere. Det er moro. Punktum. Og så er det andakt. Punktum



Og slik har det vært dette året og i fjor og mange, mange år før det. Det er lenge siden det var noe merkelig med å ha det moro og samtidig høre Guds ord.

Selvlaget pitamat er en populær programpost på UG denne onsdagskvelden på Aas bedehus.



Og enda er det plass til flere....!

Antallet medlemmer har variert fra 3-4 til 25-30, men forskjellige ledere har stått på, trofaste og utholdende.

Ja, utholdenhet trengs, for det er ikke alltid like lett å få ro under andaktene eller når ting skal forklares.

Var barn og ungdom roligere før?

Men i kveld er de kommet igjen. Denne gangen altså til Pita. Og det er kjempetøft. Og forberedelsene går i stort tempo og med vann i munnen. Dette skal bli godt. Ledere og hjelpe-ledere svinser og svanser innimellom, og gir råd og vink. Og godlukt fyller kjøkkenet og brer seg til Storesal og Lillesal og ned i peisestua.

- Kommer dere igjen neste onsdag da?
- Klart det! Da skal vi ha film.

køs